

Xanguito: «Fa més por quedar-se sense cap motivació, que sense doblers»

Conversem amb el grup de Bunyola sobre 'Eufòria', el seu tercer treball

Xanguito | Macià Puiggros

Després de tancar l'any passat omplint el Teatre Principal de Palma, el grup de Bunyola **Xanguito** presenta el seu tercer disc, *Eufòria* (Halley Records, 2022). El nou treball segueix el mestissatge electrònic de *Milions d'estrelles* (U98 Music, 2020) i també respira el pop d'autor que omplia el debut, *Beix* (U98 Music, 2017). Més que un disc és una festa, com demostra el primer senzill que dona títol al disc, o la seductora "Morir-te de riure" gravada amb la col·laboració de la cantant manresana **Sara Roy**. Avui parlem del tercer treball i la trajectòria del grup amb el seu cantant, Joan Muntaner.

D'on surt tanta 'Eufòria'?

Joan Muntaner (veu): Surt d'aquests dos anys de pandèmia que hem tingut ganes de fer moltes coses que, evidentment, no podíem fer. El disc xerra de les ganes de viure i de tirar endavant. Si tot va bé, la presentació ja coincidirà amb una època en què podrem tornar a la normalitat, i per això volem que el llançament del tercer disc sigui una gran festa. En general els ànims han estat molt baixos, ho he vist tant en la família i amics que m'envolten com en la gent del meu gremi, entre els músics. Per això amb el disc també intentem llançar un missatge d'ànims, de manera que

moltes de les frases de les cançons són les que a mi m'agradaria sentir.

Segueixen baixos els ànims entre els músics, a hores d'ara, o sembla que hi ha llum al final del túnel?

J.M: Per a tothom que vivíem de la música ha estat molt complicat, tant en el pla personal com en l'econòmic. En el vessant artístic ha estat una altra cosa, a **Xanguito** ens ha anat bé, perquè com que no teníem altres feines l'únic que ens quedava era la motivació de fer música, que és el que ens agrada. Quan ens van cancel·lar de cop trenta concerts i ens van anul·lar les classes que impartíem, no ens va quedar res més. La pandèmia m'ha ensenyat que s'han de prioritzar les motivacions, més que la por de quedar-me sense doblers. I d'això també xerra el nou disc.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=IhLK1uK473M>

A la cançó "Eufòria" cantes 'Sobreviurem, serem eterns'. És cert que la vas compondre en només un dia?

J.M: Sí! Em vaig despertar amb aquesta melodia al cap, vaig començar a cantar un poc i em va sortir la lletra. Jo i tot no m'acab de creure que hagi sortit tan bé, la veritat. A més és la darrera cançó que vaig fer, tal com em va passar amb "Milions d'estrelles", que també va ser el darrer tema del darrer disc. Hi ha cançons a les quals he dedicat dies i mesos, xerrant amb altres músics i que donant-hi voltes un temps? I en canvi amb aquestes dues, que han estat senzills que han donat títol als discos, ha estat dit i fet.

La intenció és que "Eufòria" sigui la cançó de l'estiu?

J.M: Voldria que fos una cançó que quedés per sempre, perquè moltes vegades la 'cançó de l'estiu' després d'un any ja no existeix. Aconsegueixes un 'pilotasso', però s'oblida. M'agrada que les cançons perdurin.

Xanguito ja en té experiència perquè una de les cançons del primer disc sona, encara ara, per tot ("Te vendré a cercar").

J.M: Aquesta cançó ha superat les expectatives, no ens pensàvem que arribaria tan enllà. Tal com et deia, més que fer cançons per seguir una moda o perquè triomfin en un moment determinat, s'han de fer les coses que t'agradin, que puguin agradar al públic i que se les puguin fer seves, ara o en qualsevol altre moment. I si la cançó és un 'pilotasso', tampoc no em queixaré! [RIU]

Xanguito Foto: Macià Puiggros

Com ha estat la tasca de creació del tercer disc, que sembla que tingui ingredients tant del primer com del segon?

J.M: Cada cop que gravem un nou disc ens dona moltíssima experiència. *Beix* va ser un disc de cantautor i *Milions d'estrelles* ja anava orientat a la banda en què ens hem convertit, era un disc festiu sense oblidar la nostra essència. I *Eufòria* és una mescla dels ingredients de tots dos però dits a un altre nivell. La gran diferència, però, és que en aquest cas l'hem produït nosaltres mateixos.

I, tot plegat, després d'exhaurir les entrades del concert del 12 novembre del 2021 al Teatre Principal de Palma...

J.M: Sí, després de tot aquest temps, tan fosc, i d'haver hagut d'anul·lar tants de concerts, que fèiem amb gent dreta i ballant, vàrem trobar una fórmula per fer-los amb la gent asseguda i amb mascareta, i va funcionar. Va coincidir que l'aforament del Teatre Principal ja podia ser complet, i el vàrem omplir. I, amb la darrera cançó, la gent es va aixecar i es va posar a ballar com feia abans. Va ser un final apoteòsic, la veritat.

Des de l'inici vau assolir una connexió molt forta amb el públic, i heu rebut diferents Premis Enderrock per votació popular. Què significa aquest suport?

J.M: Tenir el reconeixement del públic és el millor que ens pot passar. L'esforç que comporta tot plegat es veu recompensat amb el seu suport, i això és impressionant. L'any que vàrem guanyar tres Premis Enderrock de la Música Balear 2020 no ens ho podíem creure. Podia pensar que en guanyàriem un, o fins i tot dos? Però és que a més van ser les categories de millor artista, millor disc i millor cançó, que són els que més il·lusió ens podien fer. Gràcies a això vàrem pensar que ens havíem de tancar per fer un bon disc i un bon directe per tornar al públic tot el que ens ha donat. L'any passat vam fer una gira de concerts molt motivats, i crec que per això va sortir tan bé.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=MHUFqTOZsM>

LA CANÇÓ D'EN PEP

Després d'O-Erra i Da Souza, aquest any us han encarregat la cançó oficial de la tercera temporada de la sèrie d'IB3 Televisió, Pep. Com ha estat l'experiència?

J.M: Sempre havíem tengut bona relació amb aquesta sèrie. Des de la primera temporada ja van sonar temes nostres, perquè ens vàrem adonar que formàvem part del mateix món i xerràvem de les mateixes coses: la Mallorca interior, la vida de poble, les històries rurals... De fet, els personatges que surten a les nostres cançons podrien ser personatges de la sèrie. Quan ens van proposar la cançó oficial de la nova temporada, titulada "Sempre endavant", se'ns va ocórrer adaptar una jota mallorquina en versió moderna i amb bases electròniques. I, al veure per Instagram com de bé cantava Aina Zanoaguera, li vàrem proposar de col·laborar i va dir que sí.

Quan va sortir el primer disc de Xanguito, Beix, vas dir ?Mallorca necessita un canvi'. S'ha produït el canvi?

J.M: I tant! Record que quan vaig dir això just era el moment en què semblava que començaven a sortir artistes en català, que tenien ganes d'aportar la seva música a la nostra cultura. Feia uns anys a Mallorca hi havia un buit molt gros, perquè havia fuit **Antònia Font**, **Anegats** ja no tocava en aquell moment? I nosaltres vàrem pensar que era l'hora d'intentar-ho. Era difícil perquè semblava que un grup cantant en català no tindria sortida. No sortien bolos, no ens telefonaven per proposar-nos res. Vam ser nosaltres que ens vam haver de convèncer que podia funcionar.

Xanguito Foto: Macià Puiggros

Com vau arribar a Xanguito?

J.M: Ja veníem d'altres bandes, en el meu cas de **Pirates Pirats**, i coneixíem com es movia el mercat a Mallorca. Vàrem intentar construir un nou camí i fer que la nostra música generàs demanda. No era tan bo de fer com dir a un programador o a un regidor que teníem un grup de música i volíem tocar, primer calia aconseguir que el públic s'interessàs per nosaltres i ens vengués a veure. S'havia de fer aquesta feina i es va fer ben feta. I ara sembla que fins i tot els

grups en català tenim més portes obertes.

Per què creus que ha estat així?

J.M: Supòs que amb la pandèmia la gent ha tengut més temps per escoltar i per crear, però sobretot s'ha posat en valor la nostra cultura i la nostra música. I també la revista Enderrock ha fet una bona aposta, amb el concurs Sona9 o els Premis Enderrock, a més de festivals com el Mobofest, que programa grups en català de caps de cartell, o altres que ja feia anys que se celebraven i que ara s'interessen també pels grups balears, com el Mallorca Live o el Nou Escenari, que també donen oportunitats a grups emergents? O el mateix Canet Rock, que se celebrarà aquest juliol a Alcúdia i és una molt bona notícia. Tot i això, no ens hem de confiar perquè encara hi ha moltes coses a fer.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PtQ16n5Dqco>

Quina ha estat la clau perquè Xanguito arribàs fins on ha arribat i connectàs com ho ha fet amb el públic?

J.M: Crec que el públic s'identifica amb nosaltres, veu que som persones normals que no intentam fingir el que no som. Som un més, i quan la gent ve als concerts sap que som com ells, només que estem damunt l'escenari. Sé que sona tòpic, però nosaltres som les mateixes persones que quan vàrem començar. I aquesta és la clau, perquè nosaltres som gent de poble, de Bunyola, i no tenim vergonya ni ens hem d'amagar de res. Ni del que ens agrada ni del que no ens agrada. A més, al final la gent ens diu que la nostra música els dona bon rotllo, i crec que això és important. En aquest nou disc també tenim qualche cançó un poc més heavy... i n'hi ha una que és molt trista, "Deixa que ho faci el vent", que és la més sentida.